

Kárógó

Alapítva: 1995. Szeptember
A Károlyi Mihály Kollégium kétheti lapja

KOPAJ *melléklet*

Nászinduló.

Mikor egy gyerek megszületik, nemcsak szülőket és fontoskodó rokonokat kap, hanem elvárások tömege is a nyakába szakad. Illik például minimum három kilóval születni és...

folyt. 10. oldalon

Meddig még?

Utcáról utcára haladok, megfontoltan és lassan, kopasz vagyok és girhes, sovány kis tetű egy kihülő városban, senkim sincs, aki ellenem...

folyt. 12. oldalon

Nettelenek

Írhatnám azt is, hogy képzelenség, ami velünk történik. Használjam inkább a nettelenség kifejezést?

folyt. 15. oldalon

Ágy, ASZTAL, TV...

Kollégiumunk folyamatosan szépül. Az itt eltöltött hat évem alatt megéltem, hogy a piszoárok önműködőek lettek, a tusolást nem kíséri a penészszag okozta élmény, és szobáink állapota is egyre javul. A kollégium első KOPAJOS igazgatójával beszélgettem a változásokról és a további tervekről.

folyt. 7. oldalon

Kopaj zsűriszemmel

Végigsétálhattuk a hálivúdi hírességek kedvelt búvóhelye, a pompás Grand Hotel vörös bársonyszőnyegén, egy másik szállodában, a Hotel Mentholban pedig egy, a '70-es éveket idéző fergeteges buliba csöppentünk. Időutazásunk tovább folytatódott, amikor Serland marcona viking harcosai közé keveredtünk...

folyt. 4. oldalon

Károlyi Mihály Kollégium

A KOPAJ Támogatói voltak: Károlyi Mihály Kollégium, Károlyi ABC, Szote Klub, OTP Bank, Don Pepe Pizzéria, Cora, Déli Apró, TTK HÖK, Fren Club, Burger King

KOPAJ pontok

Részletes eredmények Előfeladatok (pontok)

Emelet	Szintdíszítés	Totem	Lemondó nyilatkozat	Fénykép a Tiszában	Újság	Honlap	Kivetítés	Összesített	Alap pontszámmal
II.	15	10	0	0	0	0	0	25	35
III.	30	30	55	30	40	30	46	261	271
IV.	35	90	35	60	0	35	50	305	315
V.	60	50	30	40	50	0	0	230	240
VI.	55 + 3 pont	100	25	45	40	40	0	308	318
VII.	50	40	45	25	60	55	0	275	285
VIII.	45	80	60	40	45	45	42	357	367
IX.	20	20	50	0	0	30	0	120	130
X.	40	70	40	50	0	60	38	298	308
A.	25	60	0	55	55	50	38 + 4 pont	287	297

Részletes eredmények (pontok)

Emelet	Bevonulás	Csocsó	Activity	Kosárlabda
II.	130	40	15	25
III.	180	20	50	55
IV.	140	55	20	40
V.	110	30	55	35
VI.	170	45	40	50
VII.	150	60	45	20
VIII.	160	35	60	60
IX.	120	25	25	30
X.	200	0	35	0
A.	190	50	30	45

(a szerk.)

Az élet lüktető pulzálása lassan jut el fáradt tudatomig. A buzgó hangyák módjára szorgoskodó kollégisták tevékenységének jelei, a felfokozott tenni akarás okozta feszültség átjárja az épület minden zegét-zugát. Kissé álmosan konstátálom ismét KOPAJ van. Az alvás szó száműzve szótárunkból. Fáradt karikás szemek, lassú kimért mozdulatok, mit valami film kockái peregnek. Hirtelen meglódul a tömeg, ismét új feladat, új kihívás és már összehangoltan dolgoznak olyan emberek együtt, akik alig pár hónapja ismerik egymást.

A szintek minden beleadva küzdenek, briliáns megoldásokat rántva elő a büvészkalapból, hogy megfeleljenek a zsüri elvárásainak. Mások mást rántanak elő, sajnos a kalap helyett szobákat használnak, és nyúl helyett videokamerát. A mocskok, az aljas nem jogkövető magatartással megvalósuló haszonszerzés ismét rákos burjánzásnak indult. Oda kell figyelniük, meglátni azokat, kik settenkedve fosztanak meg értékeinktől. A kollégium olyan, mint egy nagy család. A család pedig - élén a „Don”-nal - nem tűrheti, hogy megkárosítsák. Figyeljünk oda, zárjuk a szobáinkat, figyeljük szomszédjaink értékeit is. Legyünk szép nagy család, még ha csak pár évre is. Legyünk orvosok. Legyünk sebészek, és vágjuk ki a mételyt a kollégium egészséges testéből. Együtt!

Karmann Roland

Lopás történt...

Ismét lopnak a kollégiumi szobákból. A KOPAJ ideje alatt az A épület egyik szobájából loptak el egy videokamerát. **Kérünk mindenkit, hogy zárjátok az ajtót, ha kijöttök a szobából!**

A 6. Emeletről is loptak. A totemoszlopn lévő Belvárosi Rendőrőrs táblát lovasította meg ismeretlen tettes a szin(t)darab ideje alatt! Kérünk mindenkit, aki tud valamit az említett tábláról, vagy tudja, hogy hol található az legyenzíves a 6. emeletnek jelezni. Előre is köszöni a 6. emelet.

Szobaellenőrzés

November 24.-től naponta 12 órától szobaellenőrzés lesz. Kérek mindenkit takarítsatok ki a szobáitokban.

Pakuné

Ágynemű csere!

A következő ágynemű csere 2003. December 1-2-án lesz.

Raktáros nénik

Közérdekű közlemény

Az utolsó oldalon található rejtvény megfejtését a karogo@mailbox.hu e-mail címre küldjétek el névvel és szobaszámmal ellátva! Az első 5 helyes megfejtő között nyereményeket sorolunk ki.

FIGYELEM!!! A 'B' portánál lévő Károgó ládikába dobott megfejtéseket nem fogadjuk el, mert nem tudjuk ellenőrizni a bedobás időpontját.

Az előző számunkban közzé tett rejtvény helyes megfejtőit az utolsó oldalon közöljük.

AKCIÓ a Károlyi ABC-ben

Suzy üditő	Borsodi Bivaly	150 Ft
		139 Ft
Danett Joghurt	Soproni Ászok	115 Ft
		64 Ft
Mars, Snikers, és	Aranyászkok	125 Ft
Bounty csoki	CBA üditők 1,5 l	115 Ft
Maggi gyorstészták		335 Ft
Cini-Minis, és	Happy Day 1 l üditő	249 Ft
Nesquik csoki	Jogobella joghurt 500g	212 Ft

KOPAJ Zsűriszemmel

A KOPAJ elején beszélgettem Fradival, és megkértem arra, hogy legyen szíves és írjon majd a KOPAJ végén egy összegző cikket zsűri szemmel.

Aki már régebb óta itt van az tudja, hogy tavaly még Ő volt a Károgó főszerkesztője. Mit is írt a KOPAJ-ról Fradi? Olvassuk el.

Szép az, ami érdek nélkül tetszik.

Ebből a kanti tételből kiindulva nyugodtan állíthatom, hogy a XVII. Kopaj szép volt, hiszen több mint tíz év után először idén már nem kollégistaként vettem részt a játékokon, és a zsűriasztal mögül elfogulatlanul szemlélhettem az emeletek produkcióit.

Lassan már úgy tűnt, feledésbe merül, de most a szervezők feltámasztották a Kopaj hagyományos első nagy kellékét, a szintbemutatást. Ez a feladat megadja az alaphangot a háromnapos vetélkedéshez, mert a készülődés, a festegetés, rajzolás, jelmezkészítés során igazi csapat kovácsolódhat a szintlakókból.

Szerda délután, amikor a zsűrivel végigjártuk az emeleket, csak hüledeztünk: a kollégium szürke falai közt megbúvó mérhetetlen kreativitás, tehetség igazi csodákat varázsolt a folyosókra, akváriumokba. Az egyik pillanatban még egy cirkuszban tekinthettünk be a kulisszák mögé, a másikban pedig már egy horrorfilm kellős közepén az életünkért retteghettünk a vérszomjas vámpírok közt. A szervezői stáb egyik tagja, István sajnos nem is úszta meg ép bőrrel a kalandot, a nyakán éktelenkedő harapásnyom arra int, hogy a jövőben óvakodjatok tőle, kerüljétek a vele való találkozást a sötét folyosókon.

Megdöbbenő társadalmi kontrasztot éltünk meg, amikor az előkelő kastély hűvös eleganciát árasztó termeiből kilépve, a

gyönyörű, gondozott park zizegő avarját elhagyva egy gettóban találtuk magunkat, ahol a bandaháborúk közepette mi is csak néhány pluszpont fejében maradhattunk életben.

Végigsétálhattuk a hálivúdi hírességek kedvelt búvóhelye, a pompás Grand Hotel vörös bársonyszőnyegén, egy másik szállodában, a Hotel Mentholban pedig egy, a '70-es éveket idéző fergeteges buliba csöppentünk. Időutazásunk tovább folytatódott, amikor Serland marcona viking harcosai közé keveredtünk, akik seristenük segédelmével eljutottak Amerikába is.

Tudományos-fantasztikus kalandjaink során egy felejthetetlen túrán megismerkedhettünk a bélrendszer működésével, és a salakanyag szempontjából is megtapasztalhattuk, hogy milyen érzés az, amikor távozik.

Miután illendően bemutatkoztak, az emeletek be is vonultak a Kopaj szentélyébe, a nagyterembe, hogy részt vegyenek a három napos monstre szertartáson. Jó volt látni, hogy a szintbemutatáson még távolról sem lötték el a

puskaporukat, bőven maradt puffogatni való poén a bevonulásra is. Erre az estére eljött közénk és elénekelt nekünk New York, New York című slágerét Frank Sinatra, velünk volt és szeretett minket Kozsó, aztán a L'art pour l'art Társulat népszerű porondmesterének konferanszával kísérve megcsodálhattuk a Félix cirkusz művészeit, artistáit és vadállatait. Az elcsorbult redisztribúció társadalmi igazságtalanságát egy kicsit megköszörölgetve adakozhattunk a természetesen önhibájukon kívül marginális helyzetbe került nyomorgó csoportoknak, segítőkészségünk jutalmaként pedig részt vehettünk a kékvérű felső tízezer fényűző bálján. Mély történelmi összefüggéseket megismerve rájöhettünk, hogy Kolumbusz

útja nem volt egyéb, mint historikus plágium, és biológiai tudásszomjunk is csillapodott, amikor lehullott a lepel a perisztaltika ritmikájának titkáról. A hatalmas kavalkád csimborasszójaként pedig egy örült jampipartiba keveredtünk, rezgett a limbóléc, és repedtek a csőnacik

Az első nap fáradalmait a hajnalig tartó buliban pihentük ki mi is, hogy aztán 2-3 óra alvást követően készen álljunk az újabb feladat, az Activity levezénylésére. Sok dolgunk persze nem akadt vele, hiszen a csapatok a már évek óta megszokott lelkesedéssel, sportszerűen, jó hangulatban

versenyeztek, így a bírácoknak csak a rekeszizmait tették próbára. A nevetetésben különösen élen járt a VI. emeleti Boros Balázst, aki ugyan begipszelt kézzel is Picassóként rajzolt, de az „étvágy” szó kitalálásával megszenvedett (a reszelésen keresztül egészen a gerjedelemig eljutott, de a vágy csak nem akart kipattanni belőle).

És érkezett a csütörtök este a szintdarabokkal. Attól tartok, minden dicsérő jelzőt elhasználtam már, így csak magamat ismételhetem, ha értékelni akarom az előadásokat. Szuper produkciókat, lenyűgöző teljesítményeket láthattunk. Könnybe lábadt a szemünk a szegény szobalány sorsát látva, akinek bégetnie kellett, hogy állását megtarthassa, majd Michael Flatley kápráztatott el mindannyiunkat akrobatikus ügyességével, így aztán Pulus csak hunyorogva tudott szemezni a lámpaernyőbe öltöztetett primadonnákkal. A 9. emelet lelkes kis társulata bebizonyította, hogy 1983 után is születtek értékes emberkék. Leopold, a porondmester nagy örömeinkre ismét konferált, majd egy táncdalfesztiválon élvezhettük végig az élőben előadott dalokat. Le a kalappal az

előadók előtt, felvették a versenyt a számok eredeti dalnokaival! Talkshow-jában Balázs igazi sztárokat szólaltatott meg, és egy kis bepillantást nyerhettünk, mi is rejtezik Király Linda makeupja, Ganxsta macsós bárdolatlansága vagy éppen Kozsó szentimentalizmusa mögött.

A mindenható média mindent elborító áradatának hullámain nehéz lett volna nem észrevenni az emeletek produkcióiban. Négy előadás is a kereskedelmi tévék giccsparádéira épült. Hogy ennek a téma egyszerű formálhatósága volt-e az oka,

vagy az a szándék állt netán a választás mögött, hogy görbe tükröt állítson a szint a szürke magyar rögvalóságban álságos csillogást sugárzó tévéknek, az nem minden esetben derült ki.

A trend alóli üde színfoltot jelentett a II. emelet performansa, amelyet minden szuperlatívusznál kifejezőbben értékel az a mondatfoszlány, amely e sorok írója és Pulus párbeszédében hangzott el két könnyes röhögés között: „Ezek hülyék...!”

A nagyvetélkedőn a zsűrinek nem akadt sok dolga, elsősorban a részidők mérésére és az eredmények dokumentálására kárhoztattunk – viszont igen jól szórakoztunk.

A péntek minden Kopajon a filmek bűvöletében telik el, évek óta ez a három nap fénypontja. Természetesen filmjeikkel is kitétek magukért a csapatok, és örömmel állapíthattuk meg, hogy nem csak a ma már nélkülözhetetlen digitális technika uralta az alkotásokat, számtalan eredeti ötlet is színesítette azokat. Zseniális volt például az a képsor, amelyen a Kárász utcán nyüzsgő emberek hátrafelé közlekedtek, és csak egy emberke haladt előre.

A hagyományokhoz híven a II. emelet ismét nagy dobást hajtott végre filmjével, az alapötletet igen sok humorral fűszerezve, remekül kialakított karakterekkel vitték végig, megtalálták a kívánatos egyensúlyt a sztori és a látvány között, nem haltak bele kommersz, öncélú poénokba – igazi mestermunka volt! Kár, hogy kopajos szerepléseik koncepciója alapján véve még mindig destruktív, mert ennyi kreativitás mellett igen előkelő helyen is végezhetnének.

Kérdés az ő esetükben, hogy az utolsó hely újra és újra történő megcélzása csökkentette a hagyománytisztelést-e csupán, vagy mélyebben gyökerező okokra, kollektív kishitűségre, kudarcckerülő beállítottságra vezethető-e vissza.

2-3 évig ez eredeti színfolt volt, mára azonban már görcsös ragaszkodásnak tűnik. Csíte Laci biztos meg fog sértődni, de – amellet, hogy dörzsölt elmére vall – szánalmas az a kiskapukeresés, ahogy a film hosszát manipulálva kiprovokálta a nulla pontot.

Ha már kritizálok, még egy jelenségre szeretnék kitérni. Sajnálatos, hogy évről évre felbukkannak olyan egyének, akik viselkedésükkel elrontják a nagy többség örömét, szórakozását. Ide kívánczik egyrészt az A-épületben történt kameratelepítés, másrészt pedig az, hogy néhány szüklátó körű bonviván számára az jelenti a szórakozást, ha tök részegre issza magát, majd magáról elfeledkezve ablakokat ver ki, autókat dobál meg, vagy éppen artikulátlanul üvöltözve, koordinátatlanul támolyogva, hadonászva zavar másokat a játékban vagy a filmek élvezetében. Ez utóbbi kitétel elsősorban – de

nem kizárólag – a Kopaj-győztes csapat néhány tagjának szól...

Végezetül hadd szóljak néhány szót arról, milyen szempontok vezették a zsűrit az értékelés során. Nagyra értékeltük az emeletek teljesítményében, hogy az egyes feladatok megoldása során igyekeztek hűek maradni önmagukhoz, azaz az általuk választott imázs keretei között maradtak. Kicsit talán konzervatívnak hat a felfogásunk,

de inkább az ötletet, az eleganciát díjaztuk a kihívó, esetenként vulgáris, nyers megnyilatkozásokkal szemben – egy női test látványa is sokkal izgatóbb érzéki ruhadarabokba bujtatva. A produkciók értékelése során igyekeztünk felbecsülni és beszámítani a befektetett munkát is.

Ahogy a Kopaj elején is elmondtam, ennek a vetélkedőnek egyetlen résztvevője van, aki akármit is tesz, közmegegyezést nem vívhat ki: a zsűri. Mégis úgy gondolom, hogy a zsűri és a szervezők lelkiismeretesen, teljes odaadással végezték önként felvállalt munkájukat, s ennek eredményeképpen a Kopaj végeredménye reálisan tükrözi az erőviszonyokat.

Remélem, hogy a Kopaj nem csak nekem, nekünk, érdek és érintettség nélkül szemlélődőknek volt szép, hanem azoknak is, akik emeleteik színeiben játszották végig

Gratulálok mindenkinek, résztvevőknek és szervezőknek egyaránt, hiszen mindannyian remekül teljesítettek; köszönöm, hogy itt lehettem!

ÁGY, ASZTAL, TV...

Beszélgetés Varga Ágnes igazgatónővel

Kollégiumunk folyamatosan szépül. Az itt eltöltött hat évem alatt megéltem, hogy a piszoárok önműködőek lettek, a tusolást nem kíséri a penészszag okozta élmény, és szobáink állapota is egyre javul. A kollégium első KOPAJOS igazgatójával beszélgettem a változásokról és a további tervekről.

Károgo: *Csak aktuálisan, hogy tetszett a KOPAJ?*

Varga Ágnes (képen jobbra):

Nekem tetszett, jól éreztem Magam. Egy dolog nem

tetszett, a nagy ivászat. Az, hogy két üveggel mázskáltak a hallgatók. Szerintem, mindennek meg van a maga módja, így a KOPAJ-ozásnak is.

K: *Melyik feladat volt a legszimpatikusabb a KOPAJ alatt?*

V.Á.: Szintdíszítés nagyon jól sikerült, és a filmek is nagyon jók voltak.

K: *Volt kedvenc szinted?*

V.Á.: Nem volt, mivel zsűriztem így nem is lehetett. Minden szinten vannak olyan emberek akiket jobban ismerek, de olyan, hogy kedvenc szintem, nem volt. Minden egyes feladatnál meg volt az a szint, amelyik jobban tetszett a többinél.

K: *A kollégiumunk folyamatosan szépül, milyen beruházások voltak ebben az évben?*

V.Á.: A X. emeleten kicseréltük az utcafront felőli ablakokat, meg ott nagy festés volt. Az összes konyha is ki lett festve. Az „A” épületben is ki lett festve a konyha, meg a zongoraszobák, a linóleumozásuk most van folyamatban. Az „A” épületben elkezdték a vizesblokk burkolását, és új wc-k lesznek. A „B” épületben az 1,2,3,4. emelet vizesblokkja lesz kifestve. Az „A” épületbe kaptak új paplant, párnát és a kárpitos most varja az új függönyöket. A videó szoba le fog költözni az alagsori helységbe, és oda vásárlunk kényelmes székeket, és házi-mozi rendszert. Szeretnénk még egy számítógép termet is kialakítani. A napokban vettünk mikrohullámú sütőket minden emeletre.

K: *El fogja bírni az elektromos hálózat a mikrókat?*

V.Á.: Kértem árajánlatot az elektromos főgerinc kicserélésére, és az emeleteken lévő kapcsolószekrények cseréjére. Egyébként, ha a szinteken csak a konyhába van egy mikró, akkor nem lesz probléma, és haza lehet vinni a sajátokat.

K: *Ezeket kívül mit vásároltatok még?*

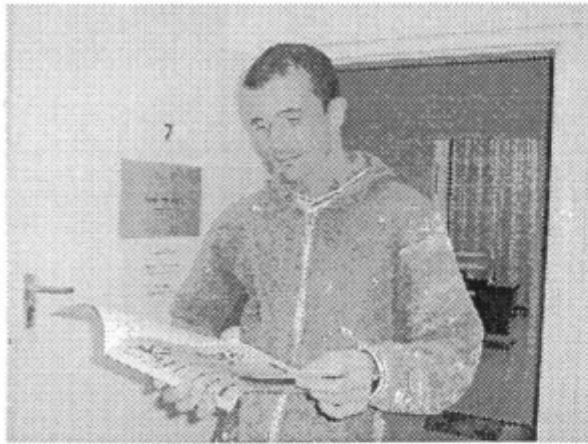
V.Á.: Vettünk mosógépeket és hűtőket. Vásároltunk bútorszöveteket és a kárpitos folyamatosan húzza át a székeket, és 50 darab ágyszőnyeget van még folyamatban – ez egy elég nagy beruházás, az ágyak két millió hatszáz ezer forintba kerülnek.

K: *Beruházások és a vásárlások fedezete honnan biztosított?*

V.Á.: Egy része saját bevétel, amiből a nyári hasznosítás nettó 7 millió forint volt, illetve minisztériumi támogatást is kapunk.

Dark Angel

Csökmei Bálint

Először megjelenésem a Károlyi területén 1994-re tehető. Ebben az évben kezdtem el a földrajz-testnevelés szakot a JGYTF-en. Ekkor még nem volt kredit és egyben rengeteg kibúvó, így ezt a szakpárt '98-ra el is végeztem. Tanítottam Békéscsabán és Nagykanizsa mellett egy kis faluban, és időközben belefogtam az egyetemen is a földrajzba. A kolesz sportéletében '99 óta veszek részt tevékenyen. Először mint konditerem felelős, majd az idei tanévtől sportreferensi minőségben. Amint azt az elnevezés is mutatja, a kollégium sportélete szinte teljes egészében hozzám tartozik. Az egyetem mellett dolgozok - mint sokan mások is - ezért elég nehézkes személyesen megtalálni. Erre a problémára nyújt megoldást a szobám ajtájára kifüggesztett üzenő lap, vagy ha ez nem szimpatikus, hagyjatok üzenetet a postaládában a B portánál. Akár a konditeremmel, akár más sporttevékenységgel

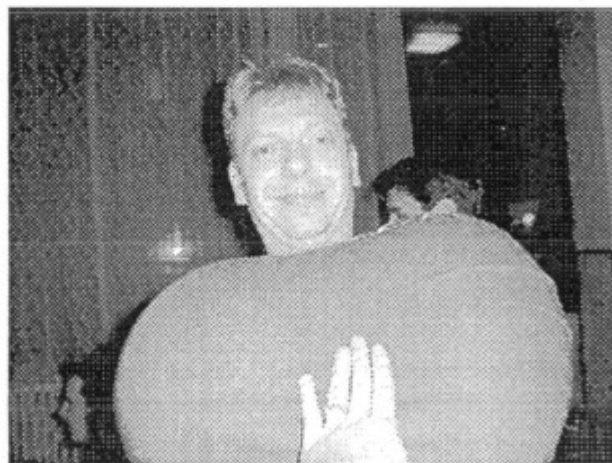
kapcsolatban ezekre a helyekre várom az észrevételeiteket, hibabejelentéseket. Fő profilom az atlétika, ezen belül is a hosszútávfutás. Ha ilyen jellegű kérdésetek van, azzal is kereshettek bátran, időpont egyeztetéssel minden megoldható.

Mivel részét képezem a „dohánykommandó” fantázianevelő klánnak, így elképzelhető, hogy ebben a minőségemben is találkozunk.

Mindenkinek jó sportolást és mindenekelőtt jó egészséget kívánok!

*Csökmei Bálint
Sportsenior*

Karman Roland

Karman Roland vagyok és a XI. emeleten lakom a 927-e szobában. Hetedik éve élek a kollégiumban ebből hat éven keresztül a hatodikon

laktam. 1975-ben születtem főnt északon a hegyek között egy kis városban, melynek neve Balassagyarmat. A kollégiumban a Károgóval foglalkozom, egész pontosan próbálom elérni, hogy időben, megfelelő színvonalon megjelenjen kicsiny lapunk. Az újságírással még a gimnáziumban ismerkedtem meg, akkor a gimi lapjában, a BADI-ban próbálgattam szárnyaimat. Harmadikos voltam, amikor elmentünk pár cimborával a helyi Városi Tévéhez, és lazán közöltük a vezetőséggel, hogy szeretnénk egy műsort. Csodák csodája nem rúgtak ki páros lábbal, hanem kaptunk technikát és műsoridőt. Így történt, hogy megszületett a MAJD - mely egy diák magazinműsor volt, aminek egy igen kedves barátommal ketten voltunk a főszerkesztői.

Főszerkesztői pályafutásomnak a sorkatonai szolgálat vetett véget. Fölhúztam a mundért és büszkén fogadtam meg, hogy életem árán is megvédem kicsiny, ámde gyönyörű országunkat. A kötelező egy év után gondolkodóba

estem, hogy mi is legyen belőlem.

folyt.köv. oldalon

Mivel az informatikával jóban voltunk, így a programozói pálya szimpatikusnak tűnt. A Salgótarjáni Pénzügyi és Számviteli Főiskola rendszerprogramozói szakára kerültem (levelező), és két éven keresztül szívtam a tudást magamba, sok-sok okos ember útmutatása alapján.

Két év után biztos voltam, hogy belőlem programozó lesz, de ekkor beleavatkozott életembe, a korábban már említett barátom és főszerkesztőtársam (Madarász Gábor), és azt mondta, hogy Szegeden van egy tuti szak, ahol lehet újságírást tanulni. Sokat mesélt a jó kis kurzusokról, és a tanárokról, akik emberszámba veszik a hallgatót, és segítik minden kezdeményezésüket. Meggyőzött, eljöttem Szegedre és a Közművelődési Tanszékra, ahol média szakirányon végezni is sikerült. A másik szakom számítástechnika lett, de ezt későbbi munkáim, és a kredit-rendszer buktatói miatt befejezni nem sikerült. A főiskolai tanulmányaim mellett sem pihentem. A Közművelődési Tanszék rendezvényének szervezésében a KMK-ban (Közművelődési Konferencia) elsős korom óta benne voltam. A konferencia médiás vonatkozásait végigkóstoltam. Voltam videó stábvezető, sajtóreferens, szóvivő, média csoportvezető. 2001 és 2002 között a Főiskola lapjában a Tű-ben dolgoztam, a Tűponthúúú rovat szerkesztőjeként. 2002-ben egy örült álomba csöppentem, az álom egy olyan rádióról szólt, amit egyetemisták készítenek, és egész Szegeden fogható. Ez a rádió a STUDENT FM volt. A rádióban a hírszerkesztők, hírolvasók munkáját koordináltam, de vezettem reggeli műsort Pipu barátommal minden hétköznap és voltam napi szerkesztő is.

Budapesten sikerült először belekóstolnom a „nagybetűs életbe”. A ViaNovo internetes portálnak voltam a hírszerkesztője. Emiatt a tanulmányaimat is felfüggesztettem. A cég csődölése előtt egy hónappal léptem le innen, elsősorban azért, hogy befejezzem a tanulmányaimat. Jelen pillanatban a Nagyfai Országos Büntetés-végrehajtási Intézetben dolgozom, mint nevelő. Általában este öt után vagyok fellelhető a koliban, de éjfél után már morcos vagyok, ha zaklatnak.

*Karmann Roland
Újságíró senior*

Egy dicső korszak végnapjai

Ezt az írást nem okító szándékkal készítem, de mégis van benne valami tanácsadó jelleg. Hazudnék, ha azt mondanám semmi sem érdekel, ami a világban történik. Hazudnék, mert azt gondolom, vagyunk, mi emberek, a világgal olyan kölcsönös viszonyban, hogy megértjük, sőt ki is egészítjük egymást. Bevallom ez most elterjedt értékrendszer, világfelfogás, nem az én fogamnak való, s úgy érzem, ezzel nem vagyok egyedül. Nem ilyenek képzeltem az életet ezen a bolygón, levetítve a kollégiumra. Most döbrentünk rá arra, hogy atyai jó tanácsként meg kell fogadni, amit gyerekkoromban hallottunk: távol van még a NAGYBETŰS ÉLET, de lassan eléri a szervezetünket. Az utóbbi időben rá kellett jönnünk arra is, senkiben se lehet megbízni. Még ha a legjobb barátodról, vagy esetleg a szerelmedről van szó, azt tanácsolom nektek, ne mondjatok el nekik mindent. Legyen egy apró rés a kapcsolatban, hagyjál kikapukat, amin keresztül – ha nem úgy alakul, ahogy

terveztétek – ki tudjál lépni a megromlott viszonyból. Az viszont tényleg hogy miért van az, egy vagy két évig éltek egymás mellett, aztán se perc alatt megutáljátok a kapcsolatot. Ezen belül a nő a férfit, és fordítva. Bekövetkezhet ez azonos neműek között is, lényeg, hogy semmi se biztos a világban. Átverni könnyen megy, akit szeretünk, de érdemes? Ennyi. Kösz, hogy elolvastad.

-fia-

Nászinduló

Mikor egy gyerek megszületik, nemcsak szülőket és fontoskodó rokonokat kap, hanem elvárások tömege is a nyakába szakad. Illik például minimum három kilóval születni és minél hamarabb fogat, haját növeszteni, csak hogy a rajongó nagymamák egyike elmondhassa: „tisztá apja ez a gyerek!”

Pár hónap múlva a szülőkön úrrá lesz a megszállottság, és eltökélik, hogy utóduk két éves korára márpedig szavalni fog, maratont fut, de legalább a sarki játszótérre önállóan jár le! Ezzel megkezdődik a szocializálódás folyamata, melynek során előbb megtanuljuk, hogy a levest is meg kell enni és nem szabad csúnyán beszélni, majd gyorsan elfelejtjük. Pár év és hirtelen korunk sokak által utált ifjúságnevelő intézményében, az általános iskolában találjuk magunkat, ahol hivatalosan alapfokú oktatásban részesülünk, a valóságban azonban mindenki arra kíváncsi, mekkora megterhelést bírsz ki neurózis nélkül. Eltelik néhány év, betöltöd az első, majd a második x-et, tapasztalatokat szerzel a nagybetűs felsőoktatás területén, és magabiztosan arra gondolsz, meglepetés már nem érhet!

Mégsem válik unalmassá az életed, mert mint derült égből a villámcsapás feltűnnek ekkor a fontoskodó rokonok, akik hallani vélik biológiai órát kétségbe esett zakatolását, és kinosabbnál kinosabb szituációkba keverve emlékeztetnek arra, hogy húsz év felett az

ember lányának és fiának már illik a jövőre is gondolni, ergo keress munkát és házasodj!

Az iga már készen áll, csak hajtsd bele a fejed! Ha amúgy is erre készülnél, hát légy boldog, de ha az elkötelezettség szó hallatán kiver a víz, és kedved lenne a Tiszába fordulni, nos, akkor, a nagy családi ünnepek kifejezetten fenyegetően tornyosulhatnak a fejed fölé. Mert legyen a családod bármilyen felvilágosult és szabadelvű is, mindig akad egy jószándékú rokon, aki úgy érzi, élete fő küldetése, hogy Téged a helyes útra tereljen. És mi más is lehetne a helyes út, ha nem az, amit Ő taposott ki? Semmit nem érnek azok a kifogások, hogy még fiatal vagy, szórakozni akarsz és egyébként is ez már a huszonegyedik század, ha ez a téma egyszer felmerül, csak az anyakönyvvezető által hitelesített papir tudja végleg berekeszteni.

Az első ilyen provokáláson még jót mosolyogsz, a másodiknál csak vállat vonsz, de minél több gyertya ég a szülinapi tortádon, annál agresszívabban fogadod a tényt, hogy Halász Judit Boldog születésnapot című dala helyett neked a nászindulót játsszák le!

Ha akarnád, sem felejthetnéd el, hogy „bizony benne vagy a korban”, de tulajdonképpen nem is az éveid számával van a gond, hanem azzal, hogy hozzátartozóid hajlamosak összekeverni a biológiai órát ketyegését egy időzített bombáéval...

Hódi Kata

A KOPAJ

★★★★★
Fren
Club

TÁMOGA-
TÓJA

Nyilas
(XI. 23 - XII. 21.)

Teszél-veszél, szervezkedsz. Gondok, jöhet a haveroké is, nem baj. Siker a szerelemben? Csak hallgass a szívedre, most ez jön be. Karrier? Érzelmekkel? Nem megy. Ne vitázz, alul maradsz.

Bak
(XII. 22 - I. 20.)

Szikla vagy, tán komor. Hallgass másokra is, néha. Párodra vigyázz, vihar lesz. Pénz? Tán törödni kellene vele, és nem kell otthonról könyörögni.

Vízöntő
(I. 21 - II. 20.)

Társaság, család, pénz örömmel teli. Vénusz rád kacsint, barátaid imádnak. Vége a szűkölködésnek. Élvezd az életet.

Halak
(II. 21 - III. 20.)

Örvény közeleg, cápa leszel. Vigyázz kibe harapsz! Már megint dúlás-fúlás? Mire jó? A kákán nincs csomó, ne keresd! A kanál pedig nem létezik.

Kos
(III. 21 - IV. 20.)

Hadvezér leszel, seregeknek parancsolsz. Mars istene vigyázza lépteid. Most csatákat nyerhetsz. Vigyázz a tiltott gyümölcssel, párod rájöhet!

Bika
(IV. 21 - V. 20.)

Álmodozol, sikeresen. Láss előre, most alapozhatsz. Szerelem? Lassú víz, partot mos. Csak szép lassan, mint az aknamezőn. Tiéd a színpad, sziporkázz!

Ikrek
(V. 21 - VI. 21.)

Állás, kell, most! Jön, ne tétovázz! Kockázat, el van vetve. Fortuna segít, merj hát belefogni! Barátok, bálók? Csak középen, ahogy szereted.

Rák
(VI. 22 - VII. 22.)

Elhitted? Pénzed bánja. Lepd meg magad, utazz el. Menekülni nem szégyen, főleg, ha egyedül indulsz. Hidd, lesz kivel hazatérned!

Oroszlán

(VII. 23 - VIII. 23.)

Kockázat, Neked, mi az? Te nem hátrálsz. Keress társakat, megbízhatóakat! Változik az útirány? Nem baj. Így csak izgalmasabb lesz.

Szűz
(VIII. 24 - IX. 23.)

Csúcsformában? Pörögsz mint egy bűgőcsiga? Most minden megy. Vigyázz! Ne bántsd meg társad, véletlenül!

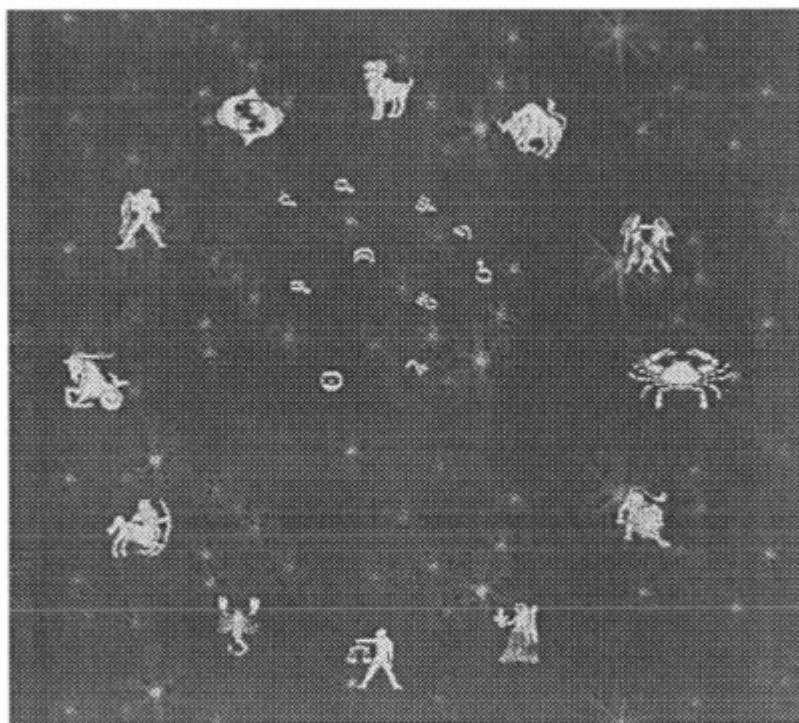
Ajándék! Jó lesz. A békülés mindig szép.

Mérleg
(IX. 24 - X. 23.)

Kard ki kard! Főnök, barát egyre megy. Mérlegelsz? Meddig? Dönts! Ne megfelelj, légy Önmagad! Hallgass a szívedre!

Skorpió
(X. 24 - XI. 22.)

Most kapsz, és nem a pofádra. Ajándékot, nem is hinnéd kitől. Siker, pénz, csillogás, de Ikarosz is fönt égette meg magát. Vigyázz barátaidra!

Meddig még?

Futnak az árnyékok után a napok, finom érzékenységgel beborítva mindent, ami emberi, és mindent, aminek semmi köze nincs az emberhez.

Utcáról utcára haladok, megfontoltan és lassan, kopasz vagyok és girhes, sovány kis tetű egy kihűlő városban, senkim sincs, aki ellenem, de olyan sem, aki velem esetleg, ami rossz, de ennél sokkal rosszabb műanyag palackból savanyú pálinkát inni a helyijáratú autóbusz páros ülésén, halálos részegen, majd hosszasan öklendezni fehér arccal, vérekes szemfenékkal bámulni az ismeretlenek arcát, amelyen az undorral kevert megvetés próbál úgy megbújni, hogy ne látszódjék, aztán persze mégis.

Még egy harapás a szeszből, még egy rettegő reflex a nyelöcsőben, még egy görcsös roham a gyomorszáj környékén. Meddig még, Ernő?

Az út kifelé vezet a városból, egyetemi kollégium a határ határában, orosz katonák szelleme kísért, a föld alatt olaj és Lada, UAZ, T-72-s harckocsi, egyebek, támolygás ez az éjszaka is, reménytelenség ellen menekvés a zsibbadt és ájult részegség mélyére, add az üveget Sándor, és hagyjuk mára az előltesztelő ciklusokat, jobbegyenest az enzimrendszernek, dehidratáció és savszag. Lehetőleg azonnal.

Az épületben dühöng a gólyatábor, jól fogy az ipari szesz, a büfében (Fapuma) hideg Borsodi és két erőteljes alkoholos befolyásoltság alatt álló egyetemista a pult mögött, akik közül az energikusabb később majd visszahányja a poharába a Hubertus likőrt rögtön a fogyasztás után, de ezt még nem tudja a balga állat. Gonoszán és kajánul vigyorgok, kiszól belőlem a tradíció, ingyen Unicumot kérek, ami nincs.

Az est jelentős részében decensen WC-papírba öltözött jelenések rockandrolloznak a folyosókon, a teremben, ahol zene szól és sötét van, pusztán a lét eszközeként van jelen a sikítás és Ernő a PET-palackkal, egy lopott fél deciliteres üvegpohárral, egyre ostobább vigyorral az arcán, míg Sándor, a programozó a tömegben ordít. A mosdókban nincsenek ajtók, azokból spontán installációt készítettek a folyosón, de szarcsík is van, csak eme utóbbi a falon.

Baszni akarok, illetve szeszt még, hallatszík néha a tömeg közepéből, ahol Sándor dervist játszik, jól szórakoznak az idősebb kollégisták, össze-összenéznek azzal a finom és alig észrevehető villanással a tekintetükben, ami az évek hosszú sora alatt kialakult betongyomor sajátossága: közülünk való a gyerek, bazzeg, mit iszol?

Ipari rum van?

Hajnali sötét, lehelet rebben az ég felé, két merev részeg jelenés plédekbe burkolózva a főút mellett, minden sofőr álma, hátha kibillenek az úttestre, hátha beledöngöl az aszfaltba egy kamion, de nem, sőt, áthatolunk az agglomeráció embertelen sötétjén.

Kora reggel, amikor a dolgozó állampolgár munkába indul, Ernő és Sándor hűtőket fosztogat, sajt és kolbász lóg ki a bűdös szájakból, kimerevített pillanat minden támolygással megáldott másodperc, hol a meleg öl, ahonnan jöttem, hol a menedék önmagam elől?

Kilenckor ébredek, a számban legyenek, agyamban nem szűnő lüktetéssel esztergál az elmúlás, és tudom, még egy nap, amikor megtehetem, ha akarom, ha van erőm hozzá.

Bukka Black Bonzo

Vad (vízi) keresés

Disney és a Pixar Stúdió összefogásában készült Némó nyomában (Finding Nemo, hazai bemutató: 2003. november 20.) egy bohóchal óceánközi kalandjait meséli el, amint békés korallfészkéből egészen Sydneyig úszik elveszett fia nyomában. A gyerekeknek és szüleiknek egyaránt szánt érzelemben gazdag mese-vigjáték, a

tengerből egy fogorvosi váró akváriumába került kis bohóchal szökési kísérleteiről szól. Az megjósolható, hogy a film nagyobb hullámokat ver majd, mint alkotói gondolták, sőt az állatvédők attól óvnak, hogy – amiképpen a 101 kiskutya idején a dalmaták kerültek veszélybe: a következő néhány évben a vörös-sárga sávú meleg tengeri bohóchalak élete alaposan megváltozik majd.

A világtengeri hal kereskedelmének központjában, Dél-Kaliforniában például eluralkodott a pánik. „A film üzenete, hogy az akvárium gonosz dolog – tiltakoznak a kereskedők és könnyűbúvárok. – A gyerekek, akik eddig imádták az akváriumukat, mostantól bűnnek látják majd a haltartást.”

Mindenesetre, aki részese volt a Jégkorszak, valamint a Shrek fergeteges poénjainak, az a Némó nyomában című filmben sem fog panaszkodni.

Sőt! Láthatunk benne brékelő teknőst, kungfuzó rákot, megtanulhatunk – igaz csak alapfokon – bálnául és a pletykaterjesztés folyamata ugyanúgy zajlik a vízi élőlények és a madarak között, mint az emberi világban, pedig a tengerben nincs is média.

Ez a mese egy apa-fiú kapcsolat mély pszichológiai csapdája. Hiszen az egyetlen gyermekét a széltől is védő apa, azért veszi el

gyermekét, mert teljesen magához kötözi és csak a tengeri hajsza során döbben rá, mi a helyes megoldás. Jobb-e ha egy kapcsolatban a két fél mindig együtt van, mintha néha megérik milyen egymás nélkül, hiányzik-e a szeretett társ? Ki fog derülni a filmből. A készítőik kitettek magukért, hiszen felhasználtak minden képzeletet felülmúló történetet és helyzet-poént, amely egy óceánban megeshet. Míg a Shrek-ben a Mátix-ra utaló jelek domináltak, itt csupán a cápa ámokfutása utalt egy híres filmre, a Jack Nicolson-féle Ragyogás-ra.

Aki nem csalódott eddig a Pixar Stúdió műveiben (lásd For the Birds, Mike's new car, Gerry's Game, Knick Knock), azt most is magával fogja ragadni a hatalmas óceán és az akvárium gazdag és színes látványvilága.

Hidd el, néha neked is kell egy kis kikapcsolódás, lazulj el („relax” - idézet a filmből): az amerikai filmipar nem csak a „sztár csinálásról” szól. Bár manapság egy bohóchalból is könnyen lehet sztárt alkotni. Végezetül, ha bármi problémád támad az életben, képzeld azt, hogy milyen jó lenne hálnak lenni. És csak erre az egyre gondolj: „Keep swimming”, azaz csak ússz tovább, segíteni fog...

Farkas Imre Andor

Nézz utána: www.port.hu, www.pixar.com

Nemo nyomában (Finding Nemo)

Színes magyarul beszélő amerikai animációs film, 2003

Rendező: Andrew Stanton

Forgatókönyvíró: Andrew Stanton

Zene: Thomas Newman

Producer: Graham Walters

Vágó: David Ian Salter

Üdv a boszorkánykonyhában!

Remélem az előző részben sok borsot törtem az orrotok alá! Most következzen a sok csipős után egy olyan fűszer, ami lehet édes és erős egyaránt: ez a paprika. A paprika történetének első fejezete is Kolombusz hajójának fedélzetén kezdődött: Chanca a hajóorvos vitte Izabella királynénak a paprika magjait, amely mint dísznövény terjedt el a spanyol udvarban és később egész Európában. A XVII. században ismerték fel, hogy kiválóan használható a drága bors helyett, mint ételízesítő. A magyar ínyeket meglehetősen lassúsággal hódította csak meg. A Napóleon által elrendelt „kontinentális zárlat” idején bors hiányában egyre többet alkalmazták az ekkoriban még rettenetesen erős paprikát. Ebben az időszakban találták fel a szegedi paprikakereskedők a csipődés elnevezésű módszert (lényegében eltávolították, kicsípték a paprika ereit mielőtt megszáritották és megőrölték).

A paprika erősségét a kapszaicin nevű anyag okozza, amely az erekben termelődik, de a növény fejlődése közben a magokra is kerül belőle. A magyar paprikanemesítők régóta foglalkoztak olyan fűszerpaprika kitenyésztésével, mely természettől fogva nem, vagy csak enyhén erős. Az első kísérletek Obermayer Ernő nevéhez fűződnek, de tényleges sikereket csak a kalocsai Horváth Ferenc ért el. Az első szépszínű, aromában gazdag, ám egyáltalán nem csipős

fűszerpaprikát a csemegepaprika (vagyis a nyers fogyasztású, ún. TV paprika) keresztezésével érte el a híres nemesítő.

Valamikor a fűzérbe gyűjtött, napon, majd kemencében kiszáritott paprikát lábbal hajtott őrlőalkalmatosságokban zúzták. Később vízi-, szél- és szárazmalmok végezték ezt a folyamatot. A XX. század modernizációja a teljes gépesítést hozta... de az alapvető tényeken még a technika sem változtathat. Azt például, hogy a paprika természetes festőanyagokban annál gazdagabb, minél több napvény éri a növényt, borongós, esős nyár után a paprika színe fakóbb, sőt kapszaicin tartalma is csökkenhet. A fogyasztóhoz kerülő paprika színét és ízét azonban nagyon jól, árnyalatosan tudják befolyásolni a paprikamolnárok a feldolgozás során, most ne az ólmozásos módszerre gondoljunk! A követelményeknek és adottságoknak megfelelő arányban vegyítik a szín- és aromaanyagokat tartalmazó paprikabört a gazdag illóolaj és íz tartalmú magokkal. Továbbá azzal is, hogy milyen hőfokon végzik az őrlést, amelynek során a felhevült növényi olaj kioldja a természetes festőanyagokat, s a paprikaőrlemény fokról fokra elnyeri szép piros színét.

Közhelynek számít azt mondani, hogy a színespaprika a magyar konyha legalapvetőbb fűszere, éppen ezért inkább a nemzetközi konyháról ajánlok egy egyszerű receptet, amelyet a következő cikk főszereplője, a fahéj még jellegzetesebbé tesz...

Görög sült csirke paprikásan

Hozzávalók: egy egész csirke, 5 dkg vaj vagy olaj, 1 pohár fehérbor (lehetőleg száraz) 50dkg paradicsom, só, paprika, fahéj ízlés szerint

A tisztított csirkét kívül-belül bedörzsöljük sóval, paprikával. Serpenyőben felhevítjük a zsiradékot és a csirkét szép aranypirosra sütjük minden oldalról. Ezután öntjük rá a bort, a felkockázott paradicsomot, és meghintjük fahéjjal. Felönthetjük még egy kevés vízzel is, majd addig pároljuk lefedve, amíg a hús meg nem puhul. Rizzsel tálaljuk.

Tipp: ha nem szeretjük a paradicsom héját, forrázzuk és húzzuk le a bőrét mielőtt felaprítjuk.

Jó étvágyat kíván:

Kátya

@”Nettelenek”@

Írhatnám azt is, hogy képtelenség, ami velünk történik. Használjam inkább a nettelenség kifejezést? Új szóra bukkantam, pedig egyik felmenőm se volt nyelvújító. Nézzetek körül az Internet Exploreren, de böngészés nélkül is meg lehet érteni a szó jelentését: Már megint nincs net.

Nem érzem magam Internetfüggőnek, de számomra is hihetetlen, hogy egy freemail megtekintése hosszú perceket vegyen igénybe mostanában. Ha egyáltalán felkerülünk a hálóra. Már az is csodaszamba megy. Nem vagyok tisztában azzal sem, melyik szint ill. szintek küszködnek pontosan ezzel a betegséggel, de az ötödik és a nyolcadik emeleten biztosan előfordult már, hogy napokig nem volt net. Hiába fizették be az induláshoz szükséges összeget, nem képesek egy jóízűt szörfözgetni. Itt ragadom meg az alkalmat egy nyilvánvaló kérdésre, ha szakadozik a háló, kihez kell segítséghez fordulni? Tavaly miért nem volt ezzel gond egy szál se?

Egyébként az Internetfüggőség olyan méreteket ölt, hogy egyes emberek, - akik dühöngnek akkor, ha a pingelés (gyors visszajelzés, futtatás, rajta vagyunk-e a hálón) után azt írja ki: „A kérésre nem érkezett válasz a határidőn belül”, - ott is megkérdezik, van-e Internet, ahol gép sincs. Sőt háromszor egy héten. Nemcsak az ajtóból kukkant be az illető, hanem beáll a szoba közepére, és akkor veszi észre, nincs is elvágva a kábel. Szörnyű, nem? Én őket mélységesen megértem, ha szabadidejüket is egy kis monitornézegetésre szentelik, de tehetnének mást is, annyi jó hobby létezik a világon, miért csak az Internet. Igaz, néha jó körülnézni a nagyvilágban, ha nincs kedvünk lemenni az újságoshoz, jó ingyen sms-t küldeni, ingyen e-mail-ezni, ICQ-zni vagy csak úgy szórakozgatni, ne adj’ Isten töltsögetni. Ezzel a kis szösszeNETtel szeretném felhívni a figyelmet, szegény, nyári zsebpénzüket évi Internet használatra költő hallgatók siránkozására. S amikor írtam ezeket a betűket, akkor is itt ültem a gép előtt, ne is mondjam: nettelenül.

Hiányérzet

Nem tudom, hogy csak én érzem-e ezt, valami nem stimmel ezzel a Kopajjal. Minden a helyén volt, a szervezők, a zsűri és a résztvevők ismét kitétek magáért. De évek óta nem láttam ilyen csekély számú résztvevőt a nagyvetélkedőn, mint az idén. Mindenki hajtott a célért, a csíkos napernyőért, sok embernek volt az alkoholtól elég jó hangulata, legtöbben, köztük én is, csak néha érezték jól magukat, pedig iszogattunk mi is. Mindenkinek az első Kopaj a legmaradandóbb, a többi már csak fájó utánzat. Nem akarok senkit sem elkészeríteni, főleg az új lakókat, de maradjunk annyiban, ez volt nektek a legjobban sikerült pajkoskodás, a többi soha sem fog felülkerekedni az idein. Idén már nem izgultunk, például azon kit küldjünk szépségversenyre vagy megnyerjük-e ezt vagy azt a viadalt. Nem kavartak fel annyira az üres vádak az activityvel kapcsolatban. Lehet, hogy bennem van a hiba, csak túldramatizálom a helyzetet, de most azt érzem, a Kopaj elvesztette a régi varázsát, ami elsős korában megfog mindenkit. Nincs már fény az alagút végén, nem vettük észre már kijöttük rajta. Nincs új a Nap alatt. Sablonszerűvé vált a rendezvény, s ha ezen nem változtatunk, mi lakók, akkor jövőre kevesebb lelkes és jó rendező lesz. Lehet, ha a cikk elolvasása után egy héttel később kérdezitek meg a véleményemet, mást fogok mondani, (nem feltétlen), és felértékelem a helyzetet, de most lejegyeztem, amit érzek. Remélem nem nekem lesz igazam. Küzdeni fogok én is, hogy ne vesszen a mi Kopajunk, minél több és jobb szintdarab és film készüljön az elkövetkező években, szeretném én is jobbá tenni az egészet. Kérem, segítsetek, ez mindannyiunk érdeke. Mentsük meg a Kopajt. Köszönöm, hogy meghallgattatok.

Farkas Imre Andor

BUJINKAN NINPO TAIJUTSU – NINJUTSU

A NINJUTSU az egyetlen harcművészet, amelyet nem edzéseken, elzárt kolostorokban vagy versenyeken fejlesztettek, tökéletesítettek, hanem mindennapos élethalál harcokban, ahol nem létezett első és második helyezett, hanem az ember élete volt a tét. A NINJUTSU nem magára a harcra tanít, hanem a túlélésre, fenyegettségen bármilyen veszély, akár ember, akár állat, vagy akár egy olyan élethelyzet, amikor valamilyen katasztrófa áldozataként kerül veszélybe fizikai létünk. A NINJUTSU filozófiája az élet alapelveire épül. A természetesség megtartása, a belső és külső egyensúlyunk megőrzése, a folyamatos mozgásban maradás mind – mind életünk része, mind – mind a személyes boldogság megtalálásához vezető utak. A NINPO művészete teljes fizikai, testi kifejlődést, felvilágosult, nyugodt, szabad értelmet,

munkaképes szellemi és lelki energiát és pszichikai képességeket egyesít. A reális tréningeken folytatott gyakorlás megmutatja a gyakorlónak, hogy a különféle helyzetek megoldásához vezető utak száma végtelen, s mely a tréningen kívüli, nem

feltétlenül veszélyes helyzetekre gondolok, mindennapos életünkben is hasonlóképpen adott, csak fel kell ismernünk lehetőségeinket. Ehhez nyitótnak kell lennünk a környezetünk felé, fel kell ismernünk az adódó lehetőségeket, és élnünk kell velük, persze olyan kereteken belül, mellyel más érvényesülését nem sértjük.

A NINJUTSU története mintegy ezer évre nyúlik vissza. Az akkori Japán feudális társadalma még az európai viszonyoknál is merevebb volt, ahol a gyenge teljesen ki volt szolgáltatva. Voltak, akik hittek abban, hogy az ember saját maga irányíthatja a sorsát, szemben a merev gondolkodással. Száműzöttek voltak ők, állandó veszélyeknek,

fenyegetettségnek kitéve, klánokba tömörülve éltek és harcolták mindennapjaikat. Olyan módszereket kellett kitalálniuk, melyeket alkalmazva reális esélyük lehetett a túlélésre a hatalmas túlerővel szemben. Ők voltak a NINJA-k. És vajon a NINJUTSU egy működő harci rendszer? Ha nem volna az, akkor nem maradt volna fenn hosszú évszázadok elteltével, és nem lenne egy ma is világszerte gyakorolt harci módszer, melyet ma már főleg békés körülmények között gyakorolnak mindamellet, hogy a világ számos katonai és rendőrségi elit alakulatai is előszeretettel alkalmazzák.

A NINJUTSU egy élő világszervezet, mely a BUJINKAN NINPO TAIJUTSU névre hallgat. Megalapítója a jelenlegi, a 34. Nagymester, Dr MASAAKI HATSUMI, aki a hetvenes években kinyitotta a világ felé ezt a harci rendszert.

Dr HATSUMI csak a húszas évei végén kezdett el NINJUTSU-t tanulni, előtte karate-t, judo-t tanult, és oktatott. Hamarosan azonban magamögött hagyván addigi tanulmányait, az igazi harci rendszer megkeresésére és tanulására adta fejét. A világháború után ugyanis HATSUMI SENSEI a Japánban állomásozó amerikai katonák számára judo-t oktatott, ám rá kellett döbennie, hogy a testalkatukból adódó fölényük miatt hamarosan túlszárnyalták tanítóikat. HATSUMI SENSEI csalódott volt, hogy az erősebb testalkatú emberek ellen nem működött a művészete. Éveket töltött utazással, hogy megtalálja azt a harcművészetet, amely valójában működőképes. Hamarosan találkozott TAKAMATSU TOSHITSUGU-val, aki tanította neki azt a kilenc különböző iskolát, melyeket ma a BUJINKAN szövetség fog össze.

Németh József

A KOPAJ Támogatója volt a:

Decemberi Program

2.	21:00	Sun City lemezbemutató koncert	12.	22:00	Péntek Esti Házibuli <i>Gajdács Zoltánnal</i>
kedd			péntek		
3.	19:00	Filmklub	13.	22:00	Szabad Szombat Party <i>Dj Harmath</i>
szerda			szombat		
4.	22:00	Red Bull 33°C Party „észhelyzet „ <i>Patkós doktorral</i>	19.	22:00	Péntek Esti Házibuli <i>Gajdács Zoltánnal</i>
csütörtök			péntek		
5.	22:00	Péntek Esti Házibuli <i>Gajdács Zoltánnal</i>	20.	22:00	White Christmas Party <i>DJ Nacsa MC Dry</i>
péntek			Szombat		
6.	22:00	Szabad Szombat Party <i>Dj Harmath</i>	26.	22:00	Péntek Esti Házibuli <i>Gajdács Zoltánnal</i>
szombat			péntek		
9.	21:00	Süti zenekar utána buli <i>Patkóssal</i>	27.	22:00	Szabad Szombat Party <i>Dj Harmath</i>
kedd			szombat		
10.	19:00	Filmklub	31.	22:00	Szilveszteri Party <i>Dj Harmath</i>
szerda			szerda		
11.	22:00	„észhelyzet” <i>Patkós doktorral</i>			
csütörtök					

Jó szórakozást mindenkinek!!!

W W W . S Z O T E K L U B . H U

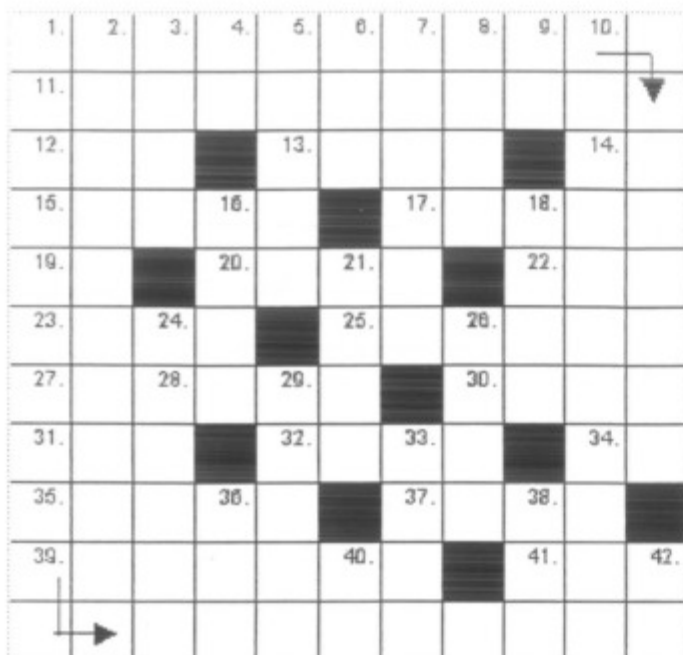
Slussz Poén:

Egy pasi vidéken járva, betér 1 fogadóba, hogy ott éjszakázzon. Nincs üres szoba, csak egy kétágyasban van még egy hely. A recepciósnak figyelmezteti:

- Egy régi vendégünk lesz a szobatársa. Nagyon hangosan horkol. Már többször is betettünk hozzá egy-egy éjszakára vendéget,

de mindenki karikás szemekkel jött le reggel. Nem tudtak aludni tőle! Emberünk nem ijedt meg. Másnap reggel pedig frissen, kipihenten jött reggelizni. A horkolós persze kialvatlan volt. A portás kérdezte is, hogyan csinálta?

- Egyszerű, amikor kijött a fürdőből, adtam egy puszit a seggére, egész éjjel le sem merte hunyni a szemét!

Rejtvény

Vízszintes: 11. Tartozom egy ... = bizalmasan közölnöm kell valamit. 12. Hogyishívják. 13. Magyar színésznő (Éva). 14. Szolmizációs hang. 15. Állat. 17. Könnyezik. 19. Berkélium. 20. Becézett női név. 22. ...szentpéter. 23. Angol főnemes. 25. Bölcsőbbé tesz. 27. Nemzeti Segély. 28. Az ének. 30. Hozta vala. 31. Arrébb – de csak félig. 32. Orroccka. 34. Földmunkát végez. 35. Érdekcsoport, kijárási. 37. Mitológiai királylány. 38. Tisztelt Cím! 39. Ógörög hős – komplexust is neveztek el róla. 41. Lég, légi – angolul.

Függőleges: 2. Baranya megyei község. 3. Céljához jut. 4. Libanon autójelzése. 5. Angol város. 6. Az Európai Pénzügyi Egyezmény angol rövidítése. 7. Hegyre kapaszkodik. 8. Nemzetközi olajvállalat. 9. Gauss. 10. Értékkiegyenlítés. 16. Arany – németül. 18. Kristályos ásvány. 21. Magányos, egyedüli – ismert idegen szóval. 24. A zsidó vallás papjai. 26. Az USA szövetségi állama. 29. Az egyik szülő tulajdona. 33. Becézett női név. 36. A bór és a platina vegyjele. 38. Duplán verve: egzotikus dob. 40. Stroncium. 42. Vallás rövidítése.

Előző számunkban közzé tett rejtvény megfejtése: *Botból nem lesz beretva.*

Nyerteseink: Kovács Gábor 201-es szoba ; Orsós Norbert 1307. ; Galgóczi László 106. ; Majnár Zoltán (szobaszám?);

A nyereményeket a 927-es szobában lehet átvenni Karmann Roland főszerkesztőtől az esti órákban.

Garfield

Alapító: Lakatos Mihály

Főszerkesztő: Karmann Roland

A Csapat: Balogh Tibor, Bujtor Zsigmond, Darabos Katalin, Farkas Imre Andor, Hódi Kata, Köteles József, Tihany Viktor

Terjesztési manager: Szvitan Csaba
Tördelőszerkesztő: Tóth István

E-mail cím: karogo@mailbox.hu
Url: <http://www.mksh-net/karogo>
Kiadó: Károlyi Press
Nyomja: JATEPress

Bár a díszítés és a bevonulás egyértelműen meghatározta a különböző szintek arculatát, de a szín(t)darabok bemutatása is tartogatott meglepetést a közönség számára. Nem csak az volt a feladatuk, hogy kedvet csináljanak a pénteken vetített filmeknek, lehetőséget biztosítottak a kezdő színészeknek arra is, hogy velük született tehetségüket bizonyítsák. Egyeseknek sikerült, másoknak kevésbé, de az tény, hogy produkcióknak kellemes csütörtök estét szereztek az érdeklődőknek.

II. szint: A darab nem volt sem bonyolult, sem nehezen érthető vagy éppen elnyújtott, abszolút megfelelt a második emelet választott arculatához. Sikerült a Boci, boci tarka feldolgozásán kívül karmesterük bravúros teljesítményének is köszönhetik. Komoly veszélyben forgott az utolsó hely!

III. szint: A vikingek darabját a hatásos bevonulás és a jó jelmezek tették emlékezetessé. Újévi fogadalmak, melyeket áldozati sertartás keretében tettek számos követőre leltek a kollégium lakói között is.

IV. szint: Bár a darab nyitánya a táncoló lányoknak hála figyelemfelkeltőre sikerült, a legemlékezetesebb mégis a kukás ember el-elcsukló énekhangja volt, és az a csattanás, ahogy a szerencsétlen legidősebb fiú földet ér a közönség lábai előtt. Az élmény maradandó volt, remélem a sérülés nem.

V. szint: Az ötödik emelet produkciója a többszöri nekifutás miatt ugyan nem érte el a kívánt hatást, de a városi vetélkedő paródiáját némileg szépitette Kasza József bicikliző alakja.

VI. szint: A legjobbnak talált darab a GhettoTV kivitelezésében került a színpadra. Sikerét első sorban a remegő sörhadú balett-táncosok és Flatley

professzionális előadásának köszönheti, illetve a próza kategória abszolút győztesének, a rendkívül sokoldalú Kiss A-nak, Csiga romantikus versével pedig újabb szólást hagyományozott a Károlyi Koll.-ra.

VII. szint: A produkció leginkább egy spontán kiválasztott brazil szappanopera átlagos részének felelt meg, csipetnyi perverz fantáziával megfűszerezve. Az tény, hogy ilyen előzmények után mindenki nagy érdeklődéssel várta a Károlyi Kastély lakóinak további alakulását, amelyre sajnos csak a filmben derült fény.

VIII. szint: A nyolcadik emelet által rögtönzött Táncdalfesztivál hűen követte a szint „komárlacis” arculatát. A gettó ördögei mellett fellépett még Dolly is, akinek erőteljes (súlyos) megjelenése szoros versenyben volt a háttértáncosként szereplő, piros parókás domináéval.

IX. szint: A szint által lefestett élethelyzet a fantasztikus átéléssel is könnyen átérezhette a közönség. Üzenetük tömör, de rendkívül

találó a KOPAJ hangulatához: Kaja ugyan nincs, de szeszre mindig akad pénz.

X. szint: Cirkuszi produkciójában a Boborján által felkonferált műsorszámok mindegyikével sikert aratott a X. szint. A (véletlenül tényleg) kettéfűrészelt nőnek nőnek, Elvisnek és az Orgazmágusnak tényleg sikerült melegséget varázsolniuk a közönség soraiba, még ha nem is akkorát, mint a zsűri egyes hölgytagjaiba.

A-épület: Az udvarias felszólítás (Tapsoljatok köcsögök!) hatására már a darab kezdetekor tapsvihar fogadta a produkciót. Bár a végen kissé ellaposodott a hangulat, de az tény, hogy a Fal (akit mindig elhúztak), bizonyította fantasztikus tehetségét.

Túlélésre kényszerítve

Avagy a hajnali (kül)városi vetélkedő beszámolója

Mit is foglalkozunk, mi halandók, holmi Survivor, vagy Big Brother megtekintésével, mennyire sajnáljuk a „kedves” szereplőket, hogy milyen próbákat kell kiállniuk. Javaslom nekik, éljék át azt, amit számunkra volt kötelező, vegyenek részt a KOPAJ hajnali városi vetélkedőjén. Miért is használok ezeket a kemény szavakat? Lássuk csak...

Az egész azzal indult, hogy az első nap éjszakáján, hajnali 3 órakor, összeszedtek 10 főt, minden szintről egy-egy emberkét. Az indulás feltétele volt, 1 db sál, 1 db zseblámpa (egy-egy embereknél biciklilámpa), valamint ohne mobiltelefon, ohne many. Az még hagyján, hogy kiba... hideg volt, de a többség nagy része úgy gondolta, kimegyünk Szegedre körülnézni, aztán az első villamossal hazadöcögünk. Hogy is mondjam: tévedtünk. Minden lakó enyhe(?) alkoholos befolyásoltság alatt, széles mosollyal úgy képzelte, ő a fasza gyerek, nincs olyan megoldhatatlan feladat, amellyel egy kollégista ne tudna megküzdeni. Nem is kell megemlítenem, mire odaértünk, arcunkra fagyott a mosoly. De hova is?

Hajnali háromkor, három autóval, amiről később egy benzinkúton tájékozódunk, 3-szor 10 kilométerre (!), tehát egy nagy utazásra indultunk el. Az autózással nem volt gond, de az izgalmunk a tetőfokára hágott, amikor a sál főszereplővé lépett elő. Az Izabella-híd lábánál fel kellett kötni a szemünkre, mint utólag kiderült, szinte feleslegesen. Ki-ki viccelődve, álmosan, átaludva, az örökkévalóságnak tűnő utat, de átvészeltük a kocsikázást. Amikor kitettek bennünket a mezőre, akkor se tűnt fel, hogy milyen messze vagyunk, és a legfőbb kérdés honnan számolva mennyire. Kaptunk pálinkát, vonalkódot (kiderült, az a nappali városi vetélkedő előfeltétele), biztatást, de útba igazítást, jó tanácsot nem. Azt éreztük, hogy a főút nincs olyan messze, mert a termőföldön keveset flangáltunk. Az autók elhajtottak, mi ott maradtunk. Kevés terepfelmérés után elindultunk. Úgy éreztem magam, mint hajdanán a tévében a 100 millió lépés Mo-on c. road-dokumentum film szereplői, kár hogy ők nappal mentek. Hamar

rájöttünk arra is, minek ide lámpa, a holdfény épp olyan kedvesen nyújtja számunka a fényerősséget, mint a hajnali vetélkedő kitalálói. Sétálgattunk a főút felé, át a mexikói tájakat idéző magyar ugaron. Stoppolni is próbáltunk, de az örülten száguldozó külföldi kamionosokon kívül, nem volt senki az aszfalton. Egymás bökdöstük oldalba, amikor 1 KM-re tőlünk benzinkútra lettünk figyelmesek. Korábban azt gondoltuk, hogy a Cora környékén lehetünk, de egyes információk szerint nincs töltőállomás a bevásárlóközpont mellett. Abban reménykedtünk, talán az előttünk befordult román kamionos Szeged felé veszi az irányt és elvisz bennünket egy darabon, de mellétrafáltunk, hiszen a külföldi betörő kinézetű célszemély, akkor kezdte meg a jól megérdemelt pihenőjét. Mint már említettem, itt tudtuk meg, 30 kilométerre vagyunk a Napfény városától, és nem döbentünk meg azon sem, hogy az ott dolgozók nincsenek beavatva, pedig bíztunk benne. És még a vonalkódról se tudtak semmit...

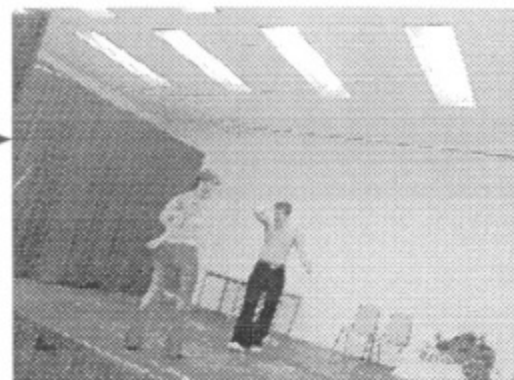
Ez így nem kóser - gondoltuk magunkban, de a félhomályban az út szélén emberek bizonyos csoportjára bukkantunk, akik a buszmegállóban bizonyára a buszt várták... Legnagyobb örömünkre a közlekedési eszköz 15 perc múlva éri el a Kistelek határában lévő állomást, de a gondot az jelentette, hogy nem volt nálunk elég készpénz. A sofőr roppant készséges volt, hiszen 500 Ft híján felengedett a járművére, a mai napig azonban nem tudni sikerült-e a tartozást kiegyenlíteni. Bizonyára igen. A hazafelé utat szintén álmoskásan, de kiheverte a társaság. Néhány szint azonban nem akart eleget tenni a vonalkódos feladatnak és 3 órával később indult útnak, valaki meg még a benzinkútnál hagyta a papírkáját, hiszen ott is próbálkoztunk a leolvasásával.

Túléltük, ez a lényeg. Mindenesetre a 3 órára sikerült kalandot köszönjük a szervezőknek, maradandó élményben volt részünk. Egyre nem is gondoltunk, csak most jutott szembe: mi lett volna, ha nem jön a busz? De a szervezők biztos tudták, jönni fog...

Testfestés

Gyufásdoboz terelgetés

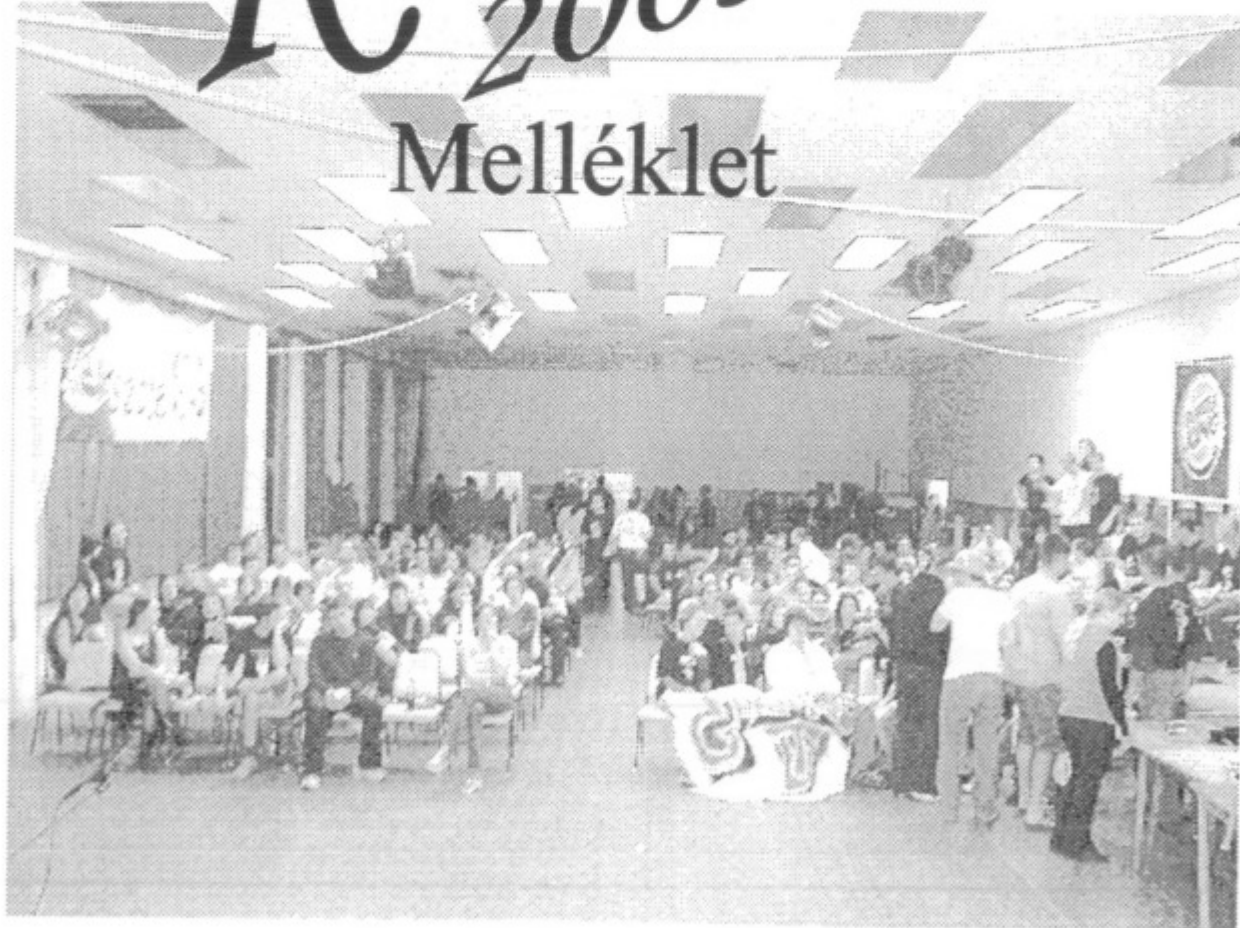
Emeletek		II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	A
Feladatok:											
IQ teszt	fiú	30/16	30/21	30/21	30/22,5	30/19	30/19,5	30/24	30/21	30/18,5	30/18,5
	lány	30/23	30/23	30/21	30/23,5	30/23,5	30/25	30/21	30/21,5	30/21	30/19,5
Nagyvetélkedő		II.	III.	IV.	V.	VI	VII.	VIII.	IX.	X.	A.
Gyufásdoboz terelgetése krumplival		18	14	12	10	16	4	6	20	14	8
Versmondás		36	36	42	0	31	60	48	0	54	30
Erőspaprika átadása vodkával		24	6	30	27	9	18	12	3	21	15
Zenefelismerés		30	30	48	24	60	36	42	54	54	36
Sörösüveg és tampon		8	2	18	16	20	10	4	14	6	12
Éneklés		24	24	28	24	26	24	24	24	24	30
Szépségek felvonulása		0	28	26	18	24	22	16	30	20	0
Gumikesztyű fejése		26	28	22	24	30	28	30	20	20	30
Banánturmix ivás		6	4	8	18	20	12	16	14	10	2
Ruhacsere pléd alatt		0	36	40	0	34	36	32	0	38	30
Testfestés		20	24	32	0	28	16	40	8	36	12
IQ teszt eredménye		39	44	42	46	42,5	44,5	45	42,5	39,5	38
Déli apró hirdetés		0	0	4	9	10	8	7	5	3	6
Összesen:		231	276	352	216	350,5	318,5	322	234,5	339,5	249

KOPAJ

2003

Melléklet

A Szervezők:

Első sor (balról): Csenki Dániel, Viskovits Réka, Tóth István, Bense Ildikó, Szilasi István.

Középső sor: Halász Tímea, Ember Zoltán, Dominkó János.

Hátsó sor: Kasza József, Brinkus Balázs.

Külön köszönet **Kasza Józsinak**, aki másfél héten keresztül időt és pénzt nem spórolva hajtott, és rengeteg támogatót szerzett a KOPAJ számára.

A KOPAJ alatt velünk voltak a zsűri tagja is. Összkép nem készült Róluk, mert nem mindenki érezte magát "fotogén" alkatnak. **A zsűri tagjai voltak:**

Varga Ágnes igazgatónő, *Paku Istvánné* (Marcsi) raktáros, *Gáspár Endre* (Fradí) volt Károgó főszerkesztő, *Nagy Szabolcs* (Pulus) ex-koll.biz. Titkár, *Lakatos Mihály* ex-igazgató.

Köszönjük nekik, hogy három napon keresztül együtt derültek a poénokon, átláthatóan és precízen dolgoztak, értékelték.

Pár kép a buliról:

És akik nem hagyták, hogy kiszáradjunk a buli alatt:

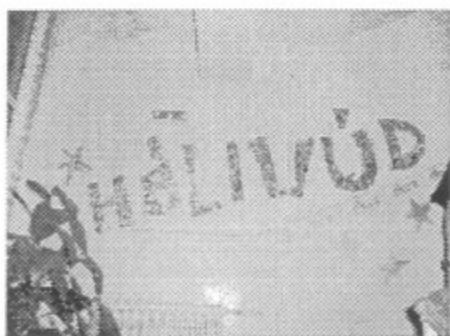

A mellékletet készítették:

Borits Janka, Darabos Katalin, Farkas Imre Andor, Hódi Kata, Tóth István.

Sziasztok! Itt a szombat, van, aki átélte és van, aki túlélte a KOLLégium PAJKosságait. Azt hiszem én az utóbbiakhoz tartozom, tekintet nélkül fáradtságra vagy illumináltságra igyekeztem minden programban részt venni. Remélem sokan voltatok szerda este a nagyteremben és bíztattátok a „szintet, ahol éltek”.

Fradi, alias Gáspár Endre nosztalgikus bevezetője után – méltán nevezhetjük őt a KOPAJ nagyöregének – a VI. emelet bevonulását láthattuk. Remekül eltalált zenékel pörgették fel a hangulatot, ami az elsőként sorra kerülők nem kis feladata. A dinamikus számokhoz az egész teret betöltő táncok járultak. Biztos sokaknak emlékezetes marad Doki a Tesco bevásárlókocsijában... Második volt a sorban a II. szint, akik lelkes optimizmussal jelentették ki a zsűrinek, idézem: „idén megnyerjük a KOPAJ-t!” Végezetül ellejtettek egy laza körtáncot is. Hadd jegyezzem meg, hogy a másodikról bárkivel is találkoztam ezután mind a bevonulásuk zenéjét dúdolták, ez igazán szimpatikussá tette őket számomra. A IV. bevonulója kicsit furcsának tűnhetett, megkockáztatom a jó ízlés határát súrolták, de a közönség viselkedésével is voltak problémák! (Illik mindenkivel szemben érdeklődést mutatni, megbecsülni mások munkáját!) A cirkuszi előadáson” látszott, mennyit foglalkozott vele a X szint, talán ők álltak legnagyobb összhangban a szint-feelingjükkal. Remek ötleteiket látványos megoldások koronázták. A zsűri férfi tagjait igencsak elbűvölték a hastáncosok és a mazsorett, az oroszlánjelmez pedig viselője varrta, a dobosok közreműködése pedig nagy sikert aratott, később az V. emeletnél is. A sort az A épület folytatta, itt

sem hiányoztak az ötletek: a Matrix rajongók bizonyára értékelték ezt a kis Hálivúdi werket, Dopeman, hm hogyis mondjam, bájos volt, Eminem pedig

láthatólag kívülről fújta a szövegét. Király Linda és Pain is szép párt alkottak, Kozsóról és Sinatráról nem is beszélve. Ha a filmükben is ekkora „sztárok” szerepeltek, akkor még sajnálatra méltóbb ami történt. A sokat idézett Csigától lopva, megjegyezném: „Még egy esélyt!” A III. emelet igazi gályán edződött csapatszellemről tett tanúbizonyságot, később Amerikába érkezésüket fergeteges tánc

ünnepezték, bevonva a pontozó bizottságot is. A V. ámpírok stílusosan elfogyasztották egy hölgy összes vérét és vámpírrá téve kivonultak a teremből. A IX. egyedül azt nem árulta el, vajon mire gyűjt, de szerintem piára kellett a pénz, olyan szorgalommal tarháltak,

és lengették találó transzparenszeiket. A VII. emelet keringővel kezdett, de nem hazudtolta meg „a lehangosabb szint” állandó jelzőjét és egy beleváló mulatóssal zárt, a hamisítatlan KOPAJ hangulatot kiválóan bemutatva, miközben még az igazgatónőt is megtáncoltatták. Utoljára a hagyományoknak megfelelően a tavalyi év győztese, a VIII. mutatkozott be. A jampi cuccokban parádézók mindenkit bevontak a táncukba, és kihasználták a témájuk adta minden lehetőséget, ezzel meg is alapozták az esti bulit, ugye mindenki jól érezte magát?

-Kátya-

A KOPAJ varázsát igazából a versenyszellem adja meg. A szintek közötti harchoz hozzátartozik az IMAGE kialakítása, az, hogy minden csapat más és más „alteregót” ölt. Hogy ezt elérjék, nemcsak jelmezbeöltöznek, és filmet készítenek - a választott témakör szerint - a szobákat, a folyosót, a konyhát, az akvit és a liftajtók előtti lépcsőfordulót. Az idej (a gyengébbek kedvéért a: 2003-as) KOPAJ bővelkedett az igen kreatív megoldásokban, amelyek szintektől függően voltak viccesek, érdekesek, játékosak, bűdösek, néhol rémisztőek, de mindig látványosak. Legszívesebben sorba venném az összeset, de a különszámba sajnos nem fér be egy túl nagy terjedelmű cikk. Úgyhogy csak kiemelném a számomra „legkedvesebbeket”.

Kezdjük a X. emelettel. A szint saját készítésű jelmezeken kívül a díszítésre is rendkívül odafigyelt. Felfeszített cirkuszi zászlócskák, a rengetek lufi és szerpentin már eleve, meghozták volna a hangulatot. De hál istennek ennyi nem volt nekik elég, és mivel az állatsereglet hozzátartozik az effajta szórakoztatáshoz, kedves kis festményeken ezeket is megtaláltuk. Minden ajtóra került valami, ami előtt az ember megállhatott nevetni, dicsérni, vagy éppen sírni (ezt csak pozitív értelemben). Remélem az emelet, meghálálja Evelin kezemunkáját, mert a tehetséges színésznő nemcsak a képeivel emelte a szint szín(t)vonalát, de az egyéb dekorációkban is segédkezett.

A másik kedvencem, az V. emelet. Lehet azért, mert közel állnak hozzám az effajta misztikumok (a filmekben a vámpírnak drukkolok), de szabályosan traumába estem mikor végigjártam a folyosót. Sötétvörös fény világította meg, a falakon függönyök lógtak, és mécsesek égtek. Egyenesen vágytam rá, hogy kilépjen valaki az egyik függöny mögül, és a nyakamba mélyessze a fogait. Úgyhogy elsétálgattam néhány percet, és elképzeltem magam az Interjú a vámpírral c. film porcelánfehér bőrű, igéző szemű, magas és jóképű hőseit.

Mielőtt a cikk levezetőszakaszához érünk, föl kell hívnom a figyelmet a legbetegbb szintre az idej KOPAJ nyertesére a VI. emeletre.

Srácok! Én nem tudom, honnan szedtétek össze ezt a mértéktelen mennyiségű mocskot, de csak elismerésem tudom kifejezni.

Ha valaki esetleg nem járt arrafelé (bár nem hiszem, hogy ilyen létezik a koliban) akkor neki nagyjából leírom azt, amiből kimaradt. Az-az igazság, hogy ez nem teljes, mert nekem elég volt az akvi előtt megállni, hogy a folyosóra már ne merjek bemenni. Az előtérben mindenütt zsebkendő és egyéb papír fecnik heverték, egy konténer fedele figyelt a sarokban, kartondoboz lapjai mindenütt. Ez az előtér. Az akviban nagyjából ugyanez a kép fogadott csak még pluszban ott állt a totemoszlop, ami nem volt más, mint egy kereszt, rajta egy sózott disznófejjel, aminek a szeméből egy karácsonyfaéggő világított kifelé. Ott volt még a felgyújtott kuka, és hogy ne csak 4 érzékszervet érintsek az 5-ből, még romlott tejet is szétloccsoltgattak a

kedvünkért. Még mindig csak gratulálni tudok!

Persze nem csak nekik, hanem az összes többi emeltnek is. A rengetek lufiért, a cigánytelepért, Hálivúdert, a WC papírokért, a zöldessárga fényekért. De legfőképpen azért, hogy mindezt megmutatták nekünk.

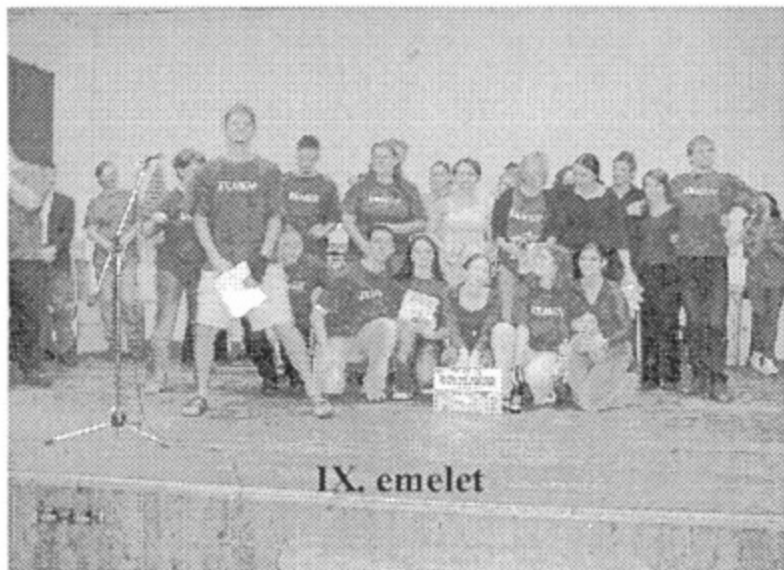
SZÉP VOLT KOPAJ!

Jany

A szokásokhoz híven az utolsó helyezett a **II. Emelet** lett. Ismét az övéké lett a legjobb film, és szintén nagyon jól kergették a labdát péntek reggel, foci csapatuk nyert a Sportvetélkedőn.

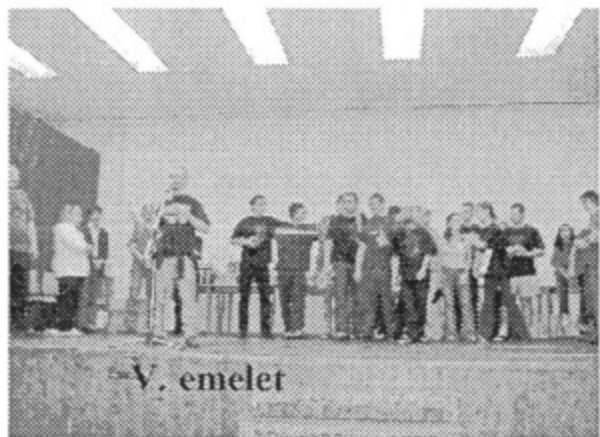
II. emelet

IX. emelet

A 9. helyezett idén a **IX. emelet** lett, akik maguknak tudhatják a szépségverseny női győztesét, Kardos Krisztinát. Igaz a városi vetélkedő kicsit nehezen indult nekik, főleg Ákosnak, aki nem vette jó néven, hogy hajnali 3/4 3 kor ébresztetem.

A 8. helyezett az **V. emelet** lett. Ők voltak a V. ámpírok. Már a szintdíszítésen mély nyomott hagytak bennem. Igaz én csak fényképezés céljából mentem a zsűrivel, mégis abban a reményben támadtak meg, hogy plusz pontokat ajánlok fel drága életemért... Tévedtek. Azóta vámpírrá váltam én is. Hatalmas harapást még mindig érzem a nyakamon.

V. emelet

A további sorrend a következő képpen alakult: 7. lett a **III. em.**; 6. az **A. épület**; 5. **X. em.**; 4. **VII. em.**; 3. **IV. emelet**.

A második helyezett a tavalyi KOPAJ győztese a **VIII. emelet** lett. Farkas Imre szintlakó írását olvashatjátok a Városi vetélkedő előfeladatáról.

A KOPAJ ideji győztese a **VI. emelet** lett. A szint bele adott apait-anyait. Nem véletlenül. Sikerült nekik. *Gratulálok minden szintlakónak, és volt szintlakóknak, akik segítették az emeletet.*

VIII. és a VI.
emelet

VI. emelet